

Hirdetések és nyitlterek
felvételnek szabály szerint
a kiadó hivatalban:
Budapest IV. himz-utca és kalap-utca
sarkán 1. sz.

Hirdetések felvételének a külföldön:
Bécsben: Oppelt A.-né, Stubenbastei Nr. 2.
Moose Károlfalvi, Seilerstrasse Nr. 2.
Hannoverben: Müller, Wallstraße Nr. 10.
Hamburgban: G. L. és társai, Wallstraße Nr. 12.
Párizsban: Rudolf Mosse, 40, rue de la Bourse.
Lyonban: G. L. és társai.
Frankfurtban a M.: Daube G. L. és társai.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:
Budapest IV. himz-utca és kalap-utca
sarkán 1. szám.

Csak kézzel írott levelek fogadhatók el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz
hozva:

Egy évre	20.—
Félévre	10.—
Negyedévre	5.—
Egy órára	1.50

Egy szám 6 krajczár.

A vég kezdete.
Tehát még se minden lehetséges. Van hát még is határ, a hol még az olyan korlátlan hatalomnak is, mint öt év óta ez a mi kormányunk, megálljt! Kiált nem a közvélemény, mert arra mit sem adna, de a többség ébredező lelkiismerete. Igen, lelkiismeret. A ma történet remény nyujtanak az iránt, hogy ilyen is van még a világon, csakhogy elrejtőzött. Soká, nagyon sok!

Ma mintha neszlni kezdett volna, jelentve, hogy csak aludt, de már erre ő is ébredni kénytelen.

A közönség ismeri azt a hadjáratot, melyet a kormány a nemzet vagyona ellen évek óta visel, ismeri a maga fokozottabb támadást, melyet új vagy emelt adók egész sorozatával készül indítani a polgárok ellen, hogy ez uton is lelessen faragni valamiképp abból az óriási deficiztól, melyet bemutatni se mernek a maga való nagyságában.

Budapest, decz. 9.
A mai szavazás eredménye nagy konsternációt idézett föl a kormány táborában. Aggodalom tekintenek az új adójavaslatok sorsára és van, kik hibáztatják, hogy a pénzügyi bizottság valamely ajót nyitva nem hagyott a pénzügyminiszternek javaslatát vagy legalább egy részét „elhasználtára”, mint a hogy a végképi visszavonást diplomáciai nyelven keressétek. Híre jár, hogy a fogyasztási adók módosított törvényjavaslatának napirendre tűzését, — mely a mai nap az ellenzék értelemében szótöbbséggel döntött el — a holnapra nézett át, hogy kérdés tárgyává tessék. Erre ugyan a házaszabályok nem nyujtanak módot, de egy erőszakos többségnek nem akadály a házaszabály. Pártunk országgyűlési tagjait figyelmeztetjük a szálláson hirtre s felkérjük, hogy az ülésnek már a kezdetén ott legyenek.

Budapest, decz. 9.
Rácsmege s Zombor város főispánjával Sándor Béla alispán nevezetett ki a lemondott Gromon Desző helyébe.

A szállítás adó felemeléséről szóló törvényjavaslat ellen szömlés meg a következők vannak fejezve: Gaal Jenő, Orbán Balázs, Ráth Károly, Szalay Imre, Mudrony Soma, Liechtenstein József s Máriássy Aladár képviselők.

Az osztrák pártok.
Az osztrák reichsrath együtt van és így Bécsben új miniszterválságról beszélnek. Taaffe gróf nem tud boldogulni senkivel, pedig egyéb czélja sincsen, csakhogy mindenkiel egyformán boldoguljon. Ha két ellenség kibékítéséhez mindenkor elég volna, hogy egy harmadikban közös ellenséget találjanak, akkor amaz általános kibékítésnek, mely Taaffe gróf politikai rendszerének alapszempontját képezi, a nemzetiségi viszolyok kiegyenlítésének és a pártok közötti közvetítésnek eddig remekül kellett volna sikerülnie. Taaffe gróf miniszterüjának egyfolytatózatot ellenzéki a német alkotmánypártiak, de másfelől ép oly kevésbé valóságos barátainak a cseh és klerikálisok. Az osztrák miniszterium szerencsétlenségére egyik párt sem vallja magának azt az elkölcsi elvet, hogy barátjaul fogadja azt, ki ellensége az ő ellenségének. Egészben véve a miniszterium folytonos küzdelemre mégis csak az alkotmánypárt ellenében volt kényserülve, ellenben a klerikális-nemzetiségi majoritással még turehó viszonyba tudott lépni. Epen mert ez a majoritás, a miniszterium saját parlamentáris létezéséért folytonos oly apró koncensziókat volt kénytelen tenni, melyek megszereztek számára a kegyelmi haladékot. A miniszterium számolt a többséggel, a kisebbséggel. De az alku megújítása egyre nehezebbé válik. A többség, mentől jobban erősödik meg a parlamentáris hatalom gyakorlatában, természetesen annál követelendő lesz, a kormány pedig minden új koncenszióval közelebb jut ama határhoz, hol reá nézve az alku megszűnének alku lenni és föltétlenül föl kellene áldoznia hirdett kibékítő misziójának színtét is.

Budapest, decz. 9.
A dunai bizottság első ülésének lefolyását még mindig meglehetősen homály burkolja. Tegnap említettük azt a többlelül érkezett hírt, hogy az osztrák-magyar delegátus az Avant-projekt a holgár, szerb és román delegátusok észrevételei folytán eljutott. Ma erre nézve a demontik egész özőne érkezik. Az „Agence Havas”-nak Galeszól pláne azt ezafolyt meg, mintha a bizottság g vissza-vetett volna a projektumot. A tervezet fölött — nyugom — még nem is tanácskoztak, tehát nem is határozhattak fölötté. A bizottság egész informatív és előzetesen besztelte meg a dunai hajózárs vonatkozó általános kérdéseket. „Ily módon az osztrák kormány abba a helyzetbe jut, hogy több érdekelt államnak a nézeteit nem-hivatalosan megismerje, s projektumát azután vagy fenntarthatja, vagy módosíthatja vagy elejtheti.” Így az „Agence Havas”. A mult számban közölt hivatalos galaczi távirat szövegszerint hozta az osztrák-magyar delegátusnak a bizottság első ülésében tett indítványt, mely egyhangulag elfogadtatótt. E szerint az „Avant projekt” nem elvetették, csak elodáztatott. Előleges megvitás lesz tehát, melynek tárgya a hajózárs, folyamrendéséget s a vaskapu-galaczi rész felügyeletét illető elvek fogják képezni. A tegnapelőtti ülés, mint a „Vocea Corvurlului” jelenti, a szabad hajózárs kérdésével foglalkozott. A német és az osztrák-magyar delegátusok ragaszkodnak ahhoz, hogy a szabad hajózárs csak a Vaskapuig legyen érvényes, míg a többi delegátusok egyhanguan úgy vélekedtek, hogy annak az egész sló Dunára kell kiterjednie.

Az ország minden részéből, a nemzet minden rétegeiből érkeznek a könyörgő levelek, irgalomért esdve az ujabban szüddölt megterhelhetetés ellen. Az országgyűlési elnök iródlájában nem győzik már lajstromozni őket. Számuk jisztozó, többségben küldött az országgyűlésre: hát most túrd a mi törvényét az a nyakadba szó. Túrd és fizess! — ez a kormány logikája s fírreruga utjából a halom kérvényt a lábával s a ház asztalára csapja új adójavaslatait.

Nehéz leírni a megdöbbenést, mely az eredmény kihirdetésekor a most egyszerre kisebbséggé olvadti eddigi többség sorait elfogta. A kormány adójavaslatának sorsához kötötte a magáét s ize egyszerre mily prognostikon. Az egész házon valami ismeretlen érzet nyilatalt végül, oly izgatóságban tartva a kedélyeket, hogy a szavazás után beszélt szonokokat teljes lehetetlenség volt hallani. Dániel Ernőt, ki a napirend fő tárgyát a vasuti és gőzhajózási szállítási adóról szóló törvényjavaslatot indokolta s ajánlotta nagybán a ház kegyes gráciájába, az elnök is csegettyű gyakori és erőteljes megszólalása daczára se hallgatta senki s az egész kommentáriózó folyamán kárba vesztett Csak Herjesztél, ki a függetlenségi párt részéről terjesztette be a javaslat elvetésére irányuló javaslatot, kezdetén az izgatottság kissé tűnézen.

Végképen azonban csak a Mocsáry Lajos beszéde alatt szűnt meg. Eleinte őt is túrelmetlenül hallgatta a többség, de végre ő se bírta magát elvonni a beszéd mindinkább sújtó hatása alól. Hatalmas, nagyszabású beszéd volt az, szétmorzóoló kritikája a kormány neprónt, nemzetöl politikájának. Az önmagokban is súlyos vádakat, melyeket fölhozott, még súlyosabbakká tette a nemes fölháborodás hangja, melyen elmondattak, Mocsáry ajkaival ma valóban a nemzet lelkiismerete beszélt s beszéde, nines benne kétségünk, riadó vizshangot fog kelteni széles ez országban.

Reméljük, a nemzet megmutatja végre, hogy él, s hogy fölajdul, ha fáj és vérdni kész magát s még ninesen szándéka békén kifekdüdni varjak és hollók ételének.

Hasonlóan demontikkel van dolgunk a frie-driehsrhei értekezésekre vonatkozólag. A „Standard” a „Nord. Allg. Ztg.” meghaladóul szemban fennírta tudósítását a Bismarck és Saint-Vallier gr. közt folyt társalgásra, sőt közli is annak folyamát, igérvén, hogy közelebb remélhetőleg kípótolhatja még a

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

A kormány ezt a lelkiismeretlenséget is föltette a törvényhozásról. Miért ne? Hisz eddig se igen kérdeztette a lelkiismeretét.

Apponyi azonban fölállt s annyi koncensziót kért, hogy ne holnap, hanem a jövő szerdán kerüljön napirendre a javaslat, legalább nyugodtan elolvashassuk és megfontolhassuk. Ekkor állt föl pártunk részé-

Hát ki segít a szegény Taaffe grófn?
Kormány és többség mindkettőt egy mutatják, mintha kölcsönös engedékenységöknek végső fogytán volnának. Ha nem is a parlamentben, de a hírlapokban már

kettő a podgyászon emel, a többi magát az állatot emeli. meg végre talpon áll. És sorba így veszik az állatokat. — A világ minden tájra fel mennek először, aztán összeterelik őket. Nyeregre ugranak az utasok is. Valóban ugranak, a sző legszorosabb értelemben véve ez a szót. Mert a tevé nem veszi oly könnyösen a lovagot, a ki a pupa tevében megörösített nyergvet elfogolja. Három különböző rugással járkokodik megszabadulni a tehertől. Kirug, aztán félveti hátulját, s hirtelen leveti fejét. Ha megállotta helyét a két előbbi kísérletnél, az utóbbinál a gyakorlatlan a földre, hogy rosszabb esetben a tevé nyakára hull, honnan az lerázza hamar, megtapadja lábával, s sebesvágatva rohan ki a pusztába.

Az ország minden részéből, a nemzet minden rétegeiből érkeznek a könyörgő levelek, irgalomért esdve az ujabban szüddölt megterhelhetetés ellen. Az országgyűlési elnök iródlájában nem győzik már lajstromozni őket. Számuk jisztozó, többségben küldött az országgyűlésre: hát most túrd a mi törvényét az a nyakadba szó. Túrd és fizess! — ez a kormány logikája s fírreruga utjából a halom kérvényt a lábával s a ház asztalára csapja új adójavaslatait.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Reméljük, a nemzet megmutatja végre, hogy él, s hogy fölajdul, ha fáj és vérdni kész magát s még ninesen szándéka békén kifekdüdni varjak és hollók ételének.

Hasonlóan demontikkel van dolgunk a frie-driehsrhei értekezésekre vonatkozólag. A „Standard” a „Nord. Allg. Ztg.” meghaladóul szemban fennírta tudósítását a Bismarck és Saint-Vallier gr. közt folyt társalgásra, sőt közli is annak folyamát, igérvén, hogy közelebb remélhetőleg kípótolhatja még a

Az ország minden részéből, a nemzet minden rétegeiből érkeznek a könyörgő levelek, irgalomért esdve az ujabban szüddölt megterhelhetetés ellen. Az országgyűlési elnök iródlájában nem győzik már lajstromozni őket. Számuk jisztozó, többségben küldött az országgyűlésre: hát most túrd a mi törvényét az a nyakadba szó. Túrd és fizess! — ez a kormány logikája s fírreruga utjából a halom kérvényt a lábával s a ház asztalára csapja új adójavaslatait.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Ma került napirendre a javaslatok el-seje a szállítási adóról. Előbb azonban a pénzügyi bizottság terjeszté be jelentését, az ügyes euphonissmussal „elvezetiknek” nevezett adók tárgyában. Tudjuk, hogy a czukor, kávé és sór megadóztatásról szóló javaslat ellen nem csak a fogyasztó közönség, nem csak az iparos és kereskedő világ zudult fel, hanem a kormánypártból is többen s Szapary pénzügyminiszter kénytelen volt újra rálépni „a hátrafelé összpontosulásnak” ő előtte már nem ismeretlen utjára, s megengedni javaslatán oly módosításokat, melyek alkalmasoknak látszóttak megnyugtanni a lázongó kormány-hiveket annyira, hogy rászavazhassanak. E módosításokat a pénzügyi bizottságban állapították meg s ma terjesztették a ház elé. „Kinyomatni s a képviselők között ki-osztatni rendeltetik”, hangzott a stereotyp szentencia s a kormány már kész volt, hogy a ház már holna tárgyalja azt a nagy fontosságú, a polgárok oly nagy megterheltségét czélzó javaslatot, melyet pedig csak holnap, az ülés folyama alatt kap kezébe minden képviselő.

Lapunk mai számához egy és fél lv melléklet van csatolva.

